

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoR/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323202470
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8323202470.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Kataríny Krochtovej v spore žalobcu: H. H. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. č. XXXX/X, XXX XX R., právne zastúpený advokátkou zapísanou v zozname SAK pod č. 7668: JUDr. Vlasta Pastorková, so sídlom Strojárska č. 3998, 069 01 Snina, IČO: 51 339 820, proti žalovanému: NYLUS SK, s.r.o., IČO: 46 131 604, so sídlom Hlavná č. 4512/96, 059 01 Poprad, právne zastúpený advokátom zapísaným v zozname SAK pod č. 1730: JUDr. Martin Bašista, so sídlom Štefánikova č. 8, 058 01 Poprad, IČO: 37 880 381, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 13Csr/1/2023 - 495 zo dňa 30.11.2023 takto

rozhodol:

I. Mení rozsudok vo výroku I. tak, že zrušuje rozhodcovský rozsudok vydaný stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Rozhodcovská a mediačná, záujmové združenie právnických osôb so sídlom Dunajská 15, 811 1 Bratislava - Staré Mesto, pod sp. zn. č. k. AHC/0715/0001 zo dňa 02.11.2015.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil skutočnosťou, že v zmysle rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo konštatované, že zásielka s rozhodcovským rozsudkom nebola doručená žalobcovi a nenastala uňho ani fikcia doručenia pri doručovaní napadnutého rozhodcovského rozsudku. Z týchto dôvodov súd žalobu zamietol v celom rozsahu bez skúmania dôvodov, ktoré žalobca uviedol v návrhu na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku zo dňa 02.11.2015.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle § 3, § 25, § 35, § 41, § 51 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného od 01.07.2002, ako aj ust. § 158 a § 47 O.s.p.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle zásady úspechu, pričom nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 CSP a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanému.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany žalobcu, a to proti výrokom I. a II. s poukazom na dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP.

5. Žalobca namietol porušenie práva na spravodlivý proces tým, že rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené ako po skutkovej, ani po právnej stránke a odôvodnenie nespĺňa náležitosti § 220 ods. 2

CSP. Žalobca uviedol, že súd prvej inštancie sa riadnym odôvodnením zaoberal len v časti bodu 20 a v bode 21 odôvodnenia a vo zvyšku sa nachádza len chronológia predmetného sporu s citáciou právnych noriem. Týmto rozsudkom bol porušený zákaz odopretia spravodlivosti v zmysle Civilného sporového poriadku. Úvaha prvostupňového súdu nie je správna a je aj v rozpore so závermi vyšších súdov, ktoré konštatovali, že ak nebude preukázaný spôsob doručenia, je nutné vychádzať zo záveru, že žaloba bola podaná včas. Súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav a nesprávne následne aj vec právne posúdil, preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok, resp. tento zmenil a žalobe vyhovel.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že skutočnosti, na ktoré poukazuje žalobca v odvolaní sú irelevantné a účelové. Považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne a riadne odôvodnené. Poukázal na to, že konanie žalobcu bolo účelové a špekulatívne a navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok ako zákonný a vecne správny potvrdiť.

7. Ďalšie vyjadrenia sporových strán v odvolacom konaní predložené neboli.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 z. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

11. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, no zo zistených skutočností prijal nesprávny právny záver. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie z uvedeného dôvodu zmenil (§ 388 CSP).

12. Právnym posúdením veci treba považovať činnosť súdu spočívajúcu v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej normy, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávne právne posúdenie vecí nemožno preto vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu. V danej veci došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu zo strany súdu prvej inštancie, a to nesprávnym vyložením inštitútu doručovania v procese priebehu rozhodcovského konania.

13. O tom, či je potrebné vo veci zopakovať alebo doplniť dokazovanie rozhoduje odvolací súd. Keďže v danom prípade sa odvolací súd stotožnil so zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie, nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania v danej veci nevyžadoval dôležitý verejný záujem (existencia dôležitého verejného záujmu je dôvodom na nariadenie pojednávania len vtedy, ak by otázky, ktoré sú predmetom konania, mohli mať širší spoločenský dopad, a ak by ochrana práv a právom chránených záujmov sporových strán mohla byť významná i pre iné

subjekty, o ktorý prípad v preskúmvanej veci nešlo). (porovnaj Uznesenie NS SR sp. zn. 9Cdo 141/2021 z 20.04.2023)

14. Podľa zákona § 25 z. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní účinného od 01.01.2015 do 30.06.2016, teda v čase vydania rozhodcovského rozsudku, ako aj podania žaloby o jeho zrušenie
Doručovanie

(1)

Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak, písomnosti sa považujú za doručené, ak boli doručené adresátovi osobne alebo do sídla, alebo na miesto podnikania adresáta, alebo na miesto jeho trvalého pobytu. Ak nemožno doručiť písomnosť adresátovi na nijakom z uvedených miest ani po vynaložení primeraného úsilia na zistenie tejto skutočnosti, písomnosti sa považujú za doručené, ak sú zaslané do posledného známeho sídla alebo miesta výkonu podnikania, alebo miesta trvalého pobytu adresáta doporučenou zásielkou alebo iným spôsobom, ktorý umožňuje overiť snahu doručiť písomnosti.

(2)

Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak, písomnosti sa považujú za prijaté odo dňa ich doručenia.

(3)

Zásielka sa považuje za podmienok podľa osobitného predpisu^{8c}) za doručenú aj doručením do elektronickej schránky.

(4)

Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú na doručovanie súdnych písomností.

Podľa zákona § 40 a 41 zákona číslo 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní účinného od 01.01.2015 do 30.06.2016, teda v čase vydania rozhodcovského rozsudku ako aj podania žaloby o jeho zrušenie

Dôvody na podanie žaloby

(1)

Tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

a)

účastník rozhodcovského konania preukáže, že

1.

nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

2.

nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,

3.

rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,

4.

rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehala spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo

b)

súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

(2)

Súd v konaní o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. b).

(3)

Ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

(4)

Na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. a) súd neprihliadne, ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu.

Lehota na podanie žaloby

Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

15. Súd prvej inštancie správne dospel ku skutkovému záveru, že v danom prípade nedošlo k platnému doručeniu písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk v rámci rozhodcovského konania. Následne však túto skutkovú otázku nesprávne právne posúdil v rozpore s ust. § 40 ods. 1 písm. a) bod 4 zákona o rozhodcovskom konaní. V zmysle citovaného ustanovenia rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený, ak priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami zákona o rozhodcovskom konaní. V konaní nebolo spornou skutočnosťou, že právoplatnosť rozhodcovského rozsudku bola vyznačená na základe fikcie doručenia, teda v zmysle § 25 ods. 1 citovaného zákona. Ako však vyplýva zo záverov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, tento postup bol v rozpore so zákonom o rozhodcovskom konaní, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca sa na doručovacej adrese v dňoch 25. až 27. novembra 2015 nezdržoval, čo je v rozpore s konštantnou judikatúrou účinnou v čase doručovania tejto zásielky, podľa ktorej, ak sa adresát nezdržoval v mieste doručenia v čase prvého neúspešného pokusu o doručenie, nemohol byť doručovateľom ani upovedomený, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Takáto skutočnosť spôsobuje, že nie je naplnená podmienka zdržiavania sa v mieste doručenia. Týmto spôsobom došlo aj ku situácii, ktorá je dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku, a to skutočnosťou, že priebeh rozhodcovského konania, a to konkrétne fáza doručovania rozhodcovského rozsudku a následné vyznačenie právoplatnosti tohto rozsudku bez splnenia podmienok pre náhradné doručenie sú v rozpore s ustanoveniami zákona o rozhodcovskom konaní, ktorý bol účinný v čase vydania rozhodcovského rozsudku, ako aj v čase podania žaloby o jeho zrušenie a tieto skutočnosti nepochybne mali rozhodujúci vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ by skutočnosť ohľadom nezdržiavania sa žalobcu v mieste doručenia v čase neúspešného pokusu o doručenie bola vyhodnotená správne, nepochybne by nemohlo dôjsť k vyznačeniu právoplatnosti na rozhodcovskom rozsudku, čo má zásadný vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Bez tejto skutočnosti by nemohlo dôjsť následne k iniciácii exekučného konania. Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že boli naplnené dôvody, ktoré predpokladá zákon o rozhodcovskom konaní. Preto je dôvodné vyhovieť žalobe tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

16. Predmetný dôvod, teda námietka priebehu rozhodcovského konania bola vznesená žalobcom v podanej žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku, kedy žalobca namietal, že rozhodcovský rozsudok mu nebol doručený zákonným spôsobom, a preto nemohol nadobudnúť právoplatnosť ani vykonateľnosť.

17. Dôvody uvedené v citovanom § 40 ods. 1 písm. a) bod 4 zákona o rozhodcovskom konaní sa vzťahujú na akékoľvek procesné vady, ktoré sa vyskytnú v priebehu rozhodcovského konania, ak majú vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa názoru odvolacieho súdu vyššie uvedené konanie v rámci rozhodcovského konania napĺňa predmetnú požiadavku.

18. Odvolací súd sa stotožnil s odvolacou námietkou žalobcu, že postupom súdu prvej inštancie v podstate došlo k odmietnutiu spravodlivosti, nakoľko žalobca reagoval na zistenie, že voči nemu je vedené exekučné konanie na základe rozhodcovského rozsudku tým, že podal návrh na jeho zrušenie. Ak by návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku bol zamietnutý z dôvodu, že nedošlo k platnému doručeniu rozhodcovského rozsudku, následne by sa žalobca musel domáhať v exekučnom konaní ďalšou svojou aktivitou zastavenia exekúcie, a to práve s poukazom na závery uvedené v odôvodnení tohto rozsudku. Takýto postup podľa názoru odvolacieho súdu je v rozpore s logickým záverom, že

exekučné konanie nemôže byť vedené bez platného titulu, ktorým je v danom prípade rozhodcovský rozsudok, ktorý v danom prípade nebol účinne doručený. Tomuto záveru zodpovedajú aj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý vo svojich rozhodnutiach vychádza z premisy, že pri nachádzaní práva je nevyhnutné vychádzať z individuálnych skutkových zistení v prejednávanej veci. Často ide o prípady a ich špecifické okolnosti, ktoré sú značne komplikované a netypické, čo však nezabavuje súd povinnosti urobiť všetko preto, aby dospel ku spravodlivému riešeniu veci, samozrejme v limite zákona. Spravodlivosť je hodnotovým princípom v právnych poriadkoch každého demokratického štátu a je úlohou súdu práve rozpoznať a vykladať zákon cez princíp spravodlivosti.

19. O trovách konania pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacím súdom odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal žalobcovi s poukazom na jeho plný úspech vo veci. O trovách dovolacieho konania rozhodol súd prvej inštancie, pričom toto rozhodnutie odvolaním napadnuté nebolo.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).